

F. Budimir.

VRTEC.

ČASOPIS S PODOBAMI ZA SLOVENSKO MLADINO.

Štev. 7.

V Ljubljani, 1. julija 1893.

Leto XXIII.

Gôrskemu studencu.

Kakó vesel na dan kipíš,
Studenček, izpod skalne stene,
Kakó prijetno žuboríš
Nizdòl hitèč z goré snežene.

Nevidna moč od vôdnih tál
Drví naprej te v svet neznani,
Za valom glasen bega vâl
Motèč tišino gôrske plani.

Vrh sivih skal kopneči sneg
Vodíce prosojnih ti ne móti,
Ne móti jih peščeni breg
Hiteče v dol po trdi pótì.

Slobôden si na gôrskih tleh,
Srebrno-čist, do dná prozoren,
Vesél na gôrskih si vrhén,
Poskočen, uren in zgovoren.

A ko z gorovja v dol prispèš,
Pridružiš reki se mogočni,
Tedaj slobôdi tej odmrèš,
Odmrèš radosti tej poskočni.

Šumèl boš doli sred livád,
Ob bregu cvetke bodo cvele,
Razcvitala se bo vzpolmád,
Veselo ptice bodo pele :

A tebi cvet ne bode evél,
Poslušal ti ne bodeš petja,
Otožen v strugi boš šumèl,
Otožen sam — sred mladoletja.

Kar jaz iskusil sem britkó,
Tam doli vir bo tebi jásno,
Ko žèlel boš nazaj — v goró,
A žélel, kakor jaz, — prekásno ...

Jos. Vole.

